

சத்திய வேத

பிரதுகாவலன்

கத்தோலிக்க வார வெளியீடு (செய்தித்தாளாகப் பதிவுபெற்றது)

95.ம் புத்.

1970-ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 28-ந் திகதி சனிக்கிழமை — பிரதிசதம் 15

8-ம் இல.

விரத்தத்துவ வாக்துத்தத்தம் குருமார் வருடந்தோறும் புதுப்பிப்பர்

குருமாவின்விரத்தத்துவ சட்டம் தளரவிடப்பட மாட்டாது என்று சென்ற வாரம் பரிசுத்த தந்தை பல சந்தர்ப்பங்களிலும் கூறியிருந்ததன்பின் உலக மேற்றிராணி மாருக்கு அனுப்பியிருந்த சென்ற வார சிருபத்தில் குருமார் ஒவ்வொருவருடமும் விரத தத்துவ வாக்குத்தத்தத் தைப் புதுப்பிக்கவேண்டு

எமது நாட்டின் பிரதான கேவை

“இன்று மனிதனின் பிரதான தேவை பொருள் உற்பத்தியாகவே இருக்கின்றது. உணவுப்பொருளும் மறு உபயோகப் பொருள்களும் மிக அவசியமாகத் தேவைப்படுகின்றன. ஆகவே பொருள்களை உற்பத்திசெய்ய மக்களுக்குச் சிறந்த முறைகள் கற்பிக்கப்பட வேண்டும்” இவ்வாறு இந்தியதேச பூர்வாளரிலே நுண்கலூக்கல்லுரைத்தலைவராகிய யேசுசபைக்குருஙானவர் ஜே. பி. தியல் கவுயியார் இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்திக் கொழும்பு நிலையத்தில் நடந்த ஆலோசனைச் சூட்டத் திடலே அண்மையில் எடுத்துக் கூறினார். இந்தியா பொருள் உற்பத்தியில் மிகவும் முன்னேற்றியிருக்கிற தென்றும், அந்நாட்டவர்களின் அனுபவத்தையும் அறிவையும், அயல்நாடாகிய இலங்கை புதன் பகிர்ந்து கொள்ள அங்குள்ள அறிஞர்பின்னிற்க மாட்டார்களெனவும் சுவாமியார் உறுதியளித்தார்.

திருச்சபை முறைகளின்
மாற்றங்களைப்
பிறசமயத்தவர்கள்
மெச்சுகின்றனர்

சிலவருடகாலமாகக் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் முறைகளில் தோன்றிவருகின்ற மாற்றங்கள் பிற சமயத்தவர்கள் மத்தியில் பெரும் மதிப்பை அளித்திருக்கின்றன என்ற கருத்துப்பட யாழ்ப்பானத் தில் செளிவரும் “உதவாரகை” என்னும் பதிதிரிகை ஆசிரியர் வரைந்திருக்கின்றார். பல நூற்றுக்கணக்கான வருடங்களாக அனுசரிக்கப்பட்ட முறைகளைத் திகிலின்றி அன்றமயில்க்கத்தோலிக்க சமயம் மாற்றியுள்ளது மாற்றங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் திருவழிபாட்டுப் பாடை லத்தீனிலிருந்து பிரதீசபாகவேயாக மாற்றப்பட்டதை ஆசிரியர் பெரிதும் மெச்சுகிறார்.

பயபிருத் துறவிகள் நாடு அகற்றப்பட்ட மர்மம்

நெஜ்சியப் பெரும் பிர
தேசத்திலிருஞ்து பிரிந்து
போகப் போராடித் தோ
ல்வியுற்றிருக்கும் பயபிழு
விலுள்ள கத்தோவிக்க
துறவிகளிற் பெரும்பா
லோரை நெஜ்சிய அர
சாங்கம் அரச துரோகி
கள் என்ற மனப்பான்மை
யுடன் அவர்கள்மேல் நட
வடிக்கைகள் எடுத்து வரு
வது பெரும் விந்தையாக
இருக்கின்றது. பயபிழு
வைவிட நெஜ்சியாவி
லுள்ள மறுபிரதேசங்க
ளில் கத்தோவிக்க துறவிகளின் நிலையை அப்படி
யாக இல்லை - அப்படியா
யின் பயபிழுவு விலுள்ள
துறவிகள் யாது அற்றம்

தான் செய்துவிட்டார்க்கோ? அண்மையில் நாடு தீரத்தப்பட்ட அயர்லாந்து தேச தூயதுவியானவர் சபையைச் சேர்ந்த துறவிகள் ரூமாபுரி, அயர்லாந்துதேசம் சேர்ந்ததும் உண்மையை வெளிப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாது அரசியற் குற்றமூழ் செய்யவில்லை. நெஜீரியாவுக்கு எதிராகப் போராடிப் பசிபட்டினி, பினி துன்பங்களை அனுபவித்த பயபிருமக்களுக்கு அனுதாபங்களடியதை நெஜீரிய அரசாங்கம் அரசியற் துரோகம் என மதித்துக்கொண்டு இத்துறவிகளை

மென்றும் கட்டளை பண்ணியிருக்கிறார். குருமார் விவகாரத்துக்கென வத்திக்கானில் நிறுவப்பட்டிருக்கும் ஸ்தாபனத்தின் தலைவர் கருதினால் நயிழ் அடிகளாரின் மூலம் இச்கட்டளை விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த வாக்குத்தத்தம் பெரிய வாரத்தில் ஒவ்வொரு குருவான் வரும் செய்துகொள்ளும் படி பணிக்கப் பட்டிருக்கின்றனர்.

1973-ம் ஆண்டில் அவஸ்
திரேவியாக்கண்ட மெல்ல
போன்னகரில் நடக்க இருக்க
கும் சற்பிரசாதமகாநாடு
வறுமையைப் பிரதி பிம்
பிக்கும் மகாநாடாக இருக்க
குமென் அங்கர அதிமேற்
றிராணியா ராகிய ரூ
பெட் நொக்ஸ் அடிகளார்
அண்மையில் அறிவித்தி
ருக்கிண்றார். நொக்ஸ் அடி
களார் மூன் றுவருடங்
களின்மூன் இவங்கை
இந்திய பிரதேசங்களில்
பாப்பரசரின் ஸ்தானி க

ராக மதிப்புக்குரிய
தொண்டாற்றியதை நேய
ர்கள் அறிவர். மேலும்,
மெல்போர்ன்கர சுற்பிர
சாத மகாநாட்டுக்குப் பரி
சுத்ததங்கை வீ-வது சின்
னப்ப பாப்பரசர் விஜயம்
செய்யலாமெனவும், போ
கும்வழியில் இலங்கையில்
சிலநேரம் தங்கிப்போக
லாமெனவும் வதந்திகள்
இருப்பதையும் முந்திய
பிரதி களில் ‘காவலன்’
அறிவித்திருக்கின்றது.

பாப்பரசனின் தூதர் ஸ்ரேஞ் அடிகளார் அதிமேற்றிராணியாரான்

இலங்கையிலே பாப்பரா
சரின் ஸதா னி கராகக்
கடமையாற்றிவரும் அது
வந்தனைக்குரிய ஊசியா
ஞே ஸ்ரெரே அடிகளார்,
அண்மையில் வத்திக்கான்
சென்று அங்கே அதிமேற்
றிராணியாராக அபிஷே
கம செய்யப்பட்டு மீளவும்
நமது மத்தியி ஸ்வந் து
சீசர்ந்துவிட்டார். அவர்

திரும்பிவங் துசேசர்ந் தூ
அன்றுதினம் இலங்கை
மேற்றிராணிமார் சகல
ரும் அவரைக் கட்டுநாயக
விமான ஸிலையத்தில் வர
வேற்றுத் தமதுமரியாதை
யைச் செலுத்திக்கொண்
டனர். அவரது மேற்றி
ராணித்துவ அபிஷேகம்
விசுவாசப் பரப்புதல்
சபைக்கல் ஹரித் தேவா

வயத்தில், வத்திக்கானில், இலங்கைக் குருமாணவர் பலர் சமுத்தில் நடை பெற்றது. அன்றைய சமயம் விசேஷங்களையாற்றிய கருதினால் விலோ அடிகளார் இலங்கைமேல் ஸ்ரெ ரே அடிகளாரின்மூலம் தேவன் தமது அனுக்கிரகத்தை அளித்தருள வேண் டுமென நல்லாசி கூறினார்.

ଶ୍ରୀ ଅର୍ପିଯ ନୂଳ

கொழும்பு கொட்டாஞ்
சேனை நல்லாயர் கண்ணியர்
உயர் பாடசாலை அதிபர் சங்.
வின்பார் தாயார் இக்கால
யுவதிகளுக்கு அவசியம்
தேவையான ஒரு நூல் தயா
ரித்து வருகின்றார் : அந்
நூலில் வருங்காலத்தில்
சுமார் 10 வருடம் உட்பட
இங்நாட்டில் படித்த இளம்
பெண்களுக்கு இருக்கும்
வேலை வாய்ப்பு விபரங்கள்
யாவும் அறிந்து கொள்ள
லாம், இந்நூல் இரண்டா
ரெட்டாரு மாதங்களில் ஆங்கி
லத்திலும் வெளிவருமென
எதிர் பார்க்கப்படுகின்றது.
வேண்டிய விபரங்களைப்
பெற்றுக்கொள்ளத் தனக்கு
உதவுமாறு தாயார் அவர்கள்

நாடு கடத்திவருகின்றது.
இப்பிழையான அபிப்பிரா
யம் விரைவில் மறைந்து
விடுமெனவும் துரத்தப்
பட்ட துறவிள் மீளவும்
அழைக்கப்படுவ ரெணவும்
பரிசுத்த தங்கை எதிர்
பார்க்கின்றார்.

அரசாங்க ஸ்தாபனங்களுக்கும் தனியார் ஸ்தாபனங்களுக்கும் விண்ணப்பித்திருக்கின்றார். நமது நாட்டில் வேலைவாய்ப்பு விஷயங்களைப் பற்றித் தொழில் இலாகா

உதவியுடன் நமது கல்வி
இலாகா சிறிது முயற்சி
எடுத்துவந்தது. உண்ணமை
யேயெனினும் அம் முயற்சி
சிகள் பெரும்பலன் அளிக்க
(தொடர்ச்சி 5-ம் பக்கம்)

சிறுபான்மையினரை அலட்சியஞ்செய்வது
மனிதாபிமான (முறையன்ற)

பெண்களுக்கு இருக்கும் வேலை வாய்ப்பு விபரங்கள் யாவும் அறிந்து கொள்ளலாம், இந்நால் இரண்டொரு மாதங்களில் ஆங்கி லத்திலும் வெளிவருமென எதிர் பார்க்கப்படுகின்றது. வேண்டிய விபரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தனக்கு உதவுமாறு தாயார் அவர்கள்

தேசிய அரசாங்கத்தின் மந்திரிமாரில் எதிர்க்கட்சி யினரின் கண்ணியத்தை யும் மதிப்பையும் பெற்ற வர் மிகச்சிலரே. அத்தகைய சிலரில் ஸ்தலவிவகாரமான்திரி பிரேமதாசா தலைசிறந்தவர். அன்மையில் அவர் தன்மனதில் பதிர்த பல உண்மைகளை யும் வெளிவிட்டிருக்கிறார். சன்றவாரம் அவர் கொழும்புமாநகரில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்பொழுது சிறபான்மையினரை கொறவத்தோடு பெரும்பான்மையினர் நடத்திவரவேண்டுமென்று வலியு

நுத்தினர். அதற்கு அவர் கொடுத்த காரணம் பின் வருமாறு: தான்விரும்பிய முறையில் ஒருவன் பிறப் பதாயின், பெரும்பான் மையினரில் ஒரு வராக வும், செல்வந்தராகவும், குறைவற்ற வராகவும், பிறப்பர். அப்படிப்பிற வாது சிறுபான்மையினரில் ஒருவராகவோ, வறிய வராகவோ, குறைபாடுற றவராகவோ, பிறப்பராயின், மனி தாயிமான முறையில் ஈடத்திவரப்பட அவருக்கு உரிமையுண் ட என அவர் தர்க்கரிதியாத எடுத்துக்காட்டினர்.

குத்து நகரத்திலைக் காக்காவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்பது வீண்”
Digitized by Noolaham Foundation

இலங்கையின் பூர்வீக கிறிஸ்தவர்கள்

எழுதியவர் : மறைந்திரு. கைமன் கிறகோஸ் பெரேர், வே. ச.
தமிழில் தருபவர் : நெடுஞ்செழி, ம, மரியதாசன்

(ମୁଣ୍ଡ ତୋଟାର୍କୁଣ୍ଡି)

‘தப்ரபேண்’ என்பது இலங்கைதானு ஏக நச்சுதேவம் எழுவாரம். உண்மையில் இலங்கைதப்ரபேண் என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால், தப்ரபேண் என்பது எப்பொழுதும் இலங்கையையே குறிக்கிறது

என்பதை நினோட்டுவ தற்கு
யாருக்கே னும் தெரியமுண-
டா? இதனை உறுதிப்படுத்
துவதற்காகவே மிகவும் ஜபத்
திற்கிடமான முறையில் இப்
பெயர்ப்பாகிக்கடப்பட்டுவங்கிருஷ்
சொல். இது இலக்கணக்குரிய
பெயர்தான் என்று அடிக்கடி
கருதப்பட்டும் வந்திருக்கிறது.
இதுபற்றிக் கூறப்பட்ட விபாக்
கொனங்கள் சுமத்திரா தீவுக்
கும் பொருந்தக் கூடியவைகள்
இருக்கின்றன. இந்த வியாக்க
யானங்களுக்குரிப்பீலை அந்த
நாட்களில் எவ்வகுமே அறிந
திருக்கவில்லை. வெறுமென்ன
ஒரு பெயரைச் சூடியதும்,
அதனை அறியவேண்டுமென்ற
ஆசையினால் பலபேரும் பல
வழியாகச் சிக்கிக்கூட தொடங்
கினர். தப்பபேன் என்பது
சொங்கடவிலுள்ள தீவாகவும்
இருக்க வாமென்ற கற்று
முண்டு. இக்கற்றைப் புழுகு
விரான சேர் ஜேரன் மனது
விலி என்பவர் உறுதிப்படுத்தக்
யுள்ளார். இவர் ஒரு திருப்
டெழுத்தாளராவர். இவர்
‘வோஜாஜ் அண்ட் ரஹில்’என்ற
புத்தகத்தை எழுதியிருக்கிறார்.
இந்தால் “இலக்கம் மாண்பின்டு

இந்த உலகம் முன்னால்
பொழுதுமே கேட்டிரா அ
பொய்களை உள்ளடக்கியுள்
எது.” இவர் கூறுவதாவது
“திரு. பிறிஸ்டி ஜோன் அவர்
கனுப்பையிரதேசத்தில் கிழமை
குப் பாத்தில் பெரியதொடு
தீவு இருக்கிறது. இது தப்ப
பேன் என்ற அழைக்கப்படுகிறது.
இது மிகவும் மேன்மை
யானதாகவும், செறிப்பாகவும்
இருக்கிறது. நல்லசெல்வங்கு,
ரொருவர் இத்தீவின் இராச
வாக இருக்கிறார். இவர் திரு
பிறிஸ்டி ஜோனுப்பைய தீ
வில் வழிக்கிறார். மக்கள், தே
தல் மூலம் தங்கள் இராச
வைத் தெரிவுசெய்கின்றன.
இத்தீவில் வருடத்தில் இரண்டு
கோடைகாலமும் இரண்டு மாரிகாலமும் உண்டு. இ
குள்ள மக்கள் வருடத்திற்கிடையில்
தடவை தங்கள் வயல்களை
அறவடை செய்கின்றன
எல்லாக் காலங்களிலும் வய
கள் செழிப்பாகவிருக்கும்
இங்கு கணிசமான அளவு ம
கள் வாழ்கின்றனர். அவர்களின்

அநேக கிறீஸ்தவர்கள். ய
ன் மிதுந்த செல்வக்தர்களா
இருக்கிறபடி முன் தங்க
தெய்வங்களுக்கு எண்ண செய்
வேண்டுமென்பதைப்பற்றி இவரா
ஞக்குத் தெரிவதில்லை. முற்க
லத்தில் திரு. பிரஸ்ட் ஜோ ஆ
டைய பிரதேசத்திலிருந
இந்தத் தீவுக்குப் பிராணம்
செய்பவர்கள் உப்பல்மார்க்கட
கச் செல்லவேண்டுமென்.
சட்டம் இயற்றப்பட்டத், தி
பத்திரமுறை நாட்கள் அவ்வை

அதற்குமிகு பிரயாணம் தோழையாகுடைய தன
செய்தவர்கள், தந்போது ஏழு இவர் கூறுகின்றார். “அந்தக்
நாட்களில் பிரயாணம் செய் காலத்தில் அப்போஸ்தலரான
கிணறனர், கடல் மிக ஆழமற்ற இந்தப் புனிதரைத் தனிர்க்கத்
தாய் இருப்பதால் அதனடிப் பேறவங்குமே இந்தியாவுக்குப்
பாகம் கண்ணுக்குத் தெண் போகவில்லை” என்பதே இவர்
படக் கூடியதாவது இருக்கிறது.” இவ்வாறு வேற்றிருக்கிறார்கள்

திரு. பிறஸ்ட் ஜோன் கூறுவதைப்போல, பின்வரும் கூற்றும் கட்டுக்கதையாக விருக்கின்ற படியினுவு, தப்ரபேன் என்பது வேறொவதாகவுமிருக்கலாம். அல்லது அப்படி யொன்று இல்லாததாகவுமிருக்கலாம். உண்மையான தீவுகளையோ அல்லது கற்பனையிலுதித்தவற்றையோ ‘தப்ரபேன்’ என்று அழைக்கப்படுவதையிட்டு ஆச்சரியப் படிவதற்கில்லை. இலங்கைக்கு மட்டும் ‘லங்கா’ என்றபெயர் சொக்கப்படவில்லை. திரு. ரெளன் ட் அவர்களின் அவசரதூராய்ச்சியை நோக்குமிடத்து, இத்தியவானசாளத்திரிகள் கூறும் முதலாவது கிரகம் கடாக்கும் நிலையில் நிறைவேண்டும் என்று ‘லங்கா’ என்றீவு பரம்பரைக் கதையுமிருவாக விருங்கின்றது. இதைப்பற்றி திரு. யோவான் ரிபெப்பியோ கூறுவதாவது: “இந்தத் தீவில் புனித சீகியம் சீவித்த புத்தராரத் தமது கடவுளாகச் சிங்களமக்கள் வழிபடுகின்றனர் அவர் வந்த தினத்திலே நந்து தொடங்கும் பங்குனி மாதம் அமாவாசைத்தினத்திலிருந்து ‘அவறுத்’ எனப்படும் தங்கள் வழுடங்களைக் கணக்கிடுகின்றனர். புனித தோழையார் தீவில் தீவித்திருக்கின்றார்கள் அநேகர் ஊக்கின்றனர் அவர் சோழமண்டலக் கரைக்கு வந்து சுசிசேஷம் போதித்து படியினுற்றுள் அங்கே நாம் கிறீஸ்தவர்களைக் காணக்கூடிய தாக்கிருக்கின்றது.

இலங்கையாக இருக்கமாட்டா தென்வும், சிரகம் என்பதைப் போன்று தீவுள்ளச் சொல்லப் பட்டதும் கற்பனையே என்றும் தெரியவருகின்றது. எனக்கிடும் நோக்கத்தோடு இந்திய வான சாஸ்திரிகள் முத்தியரேகையில் ஒருதீவிருப்பதாகச் சம்பனை செய்து அதற்கு 'வங்கா' என்றும் பெயரிட்டனர்.

ஆனால் திரு. கவுட்டேர் அவர்கள் கூறுவதைப்பற்றி சுற்றுச் சீதிப்போம். இவர் அங்குப்புர மேற்பார்வையாளர் சம்பந்தமான கதையைக்கேட்டு மிகவும் அதிருப்பியடைக்கு பின்வருமாறு கூறுகின்றார்: “அந்தப்புர மேற்பார்வையாளர், தனது சொந்தநாட்டான் அபிசீலிபாவைவிட்டு வேறெந்த நாட்டிற்கும் சென்றதாக எவ்விதமான குறிப்புகளும் இல்லாதிருக்கின்றன, இந்த அறிஞர் (பொறுத்தியின்) எங்கிருந்து இருக்கும்தையை எடுத்திருக்கிறார்கள்ப்பது எமங்கு மர்மமாகவே இருக்கின்றது. நாம் இங்கியாழுமிழுவதும் சுற்றித்திரிந்து அநேகமான படித்த சோனகர்களையும், பிறமதந்த வர்களையும் மற்றும் யூதர்களையும் அவர்கள் மத்தியிலுள்ள அநேக முதியவர்களையும் சங்கத்து விரிவாக விசாரணைசெய்தோம். ஆனால் அந்தப்புர மேற்பார்வையாளரைப் பற்றிய கதைவளைப்பற்றி இவர்களுக்கு எதுவுமை தெரியாது.”

கிதவரைக் கும் சரியான பாதையில் சென்றுகொண்ட ரங்க திரு. கவுட்டோ, திடீ ரென அதைவிட்டுவிக்கி இவ் கிடயத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துவதன் பொருட்டு ஒரு கிறீஸ்தவ புனிதவராகுவரை உதவிக்கழைக்கின்றார். இது நமக்கு மிகந்த ஆச்சரி யத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய தாக இருக்கின்றது. சிவலைனி பாதமலையிலுள்ள பாடிக்கல்லி கள் அப்போஸ்ட்ராஜிகளில் வரைந்து கொண்டு போஸ்ட்ராஜ்

சாம்பல் காட்டும் வழி

மக்கிரிக்கப்பட்ட சாம்பலை
நெற்றியில் பூசும் சடங்குடன்
ஆர்யப்பமானது தபச்சாலம்
சாபபல அவ்வது (சர்யபர)
என்ற வாயால் கூறியிட்டால்
போதுமா? அதன் உயர்
குணத்தையும் மக்கைமையையும்
அறிந்தால் மட்டுமே ஏன்
அதைச் சமயச்சடங்கில் உட
யோகிக்க வந்தது என்ற உண
மை புலப்படும்.

நாம் ஒளியாவும் தீகழுவேண
டும். நிங்கள் முழிப்பு ஒளி
யாய் இருக்கிறீர்கள். இவை
எல்லாவற்றையும் இந்தச் சாம்
பல நமக்கு எடுத்துரைக்கிறது.

எல்லாம் சேர்க்கு பற்றி எனியும்போது உண்டாகும்வேதனை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டியாதது. எல்லாம் ஒரு ரூபி அடித்ததையும் பற்றித் தன் மயமாக்கிச் சாப்பலை உருவாக்குகிறது. நம் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துறைப் பிரிதங்களை நாமனாத்தன் ஏற்கவேண்டும் என் நமக்கு ஒரு படிப்பினை. பல வர்ணப் பொருட்கள் எல்லாம் சேர்க்கு எரிக்கால் சாம்பதும் பலவர்களுமாயிருப்பதில்லை. ஒரே நிற்கதான். தின ஆம் அதன் மிருதுவான மென்றை என்பனவும் எம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பல படிப்பினைகளைக் கொண்டுள்ளன.

இதனைத் தனமும் வெற்றி
யில் தரிக்கும் வழக்கத்தை
ஒரு சமயத்தைச் சார்க்க மக்கள் கொண்டிருள்ளனர். எனவே
சாம்பல் எமது சமயத்தில்
மட்டுமல்ல ஏனைய சமயங்களில்
ஆம் சடங்குகளில் உபயோ
கிக்கப்படுகிறது.

மனிதன் இரங்கபின் அவனை
எரித்துச் சாம்பலீ எடுத்துச்
சமயமுறைப்படி சில சடங்கு
களைச் செய்வதை இன்றம்
நாம் காணலாம். பழிர்களுக்கும்
நல்ல பசனோயாகிறது.
இது ஒரு சிறுமிகாசினியாக
வும் பயன்படுகிறது. ஒற்றடம்
கொடுக்கவும் மற்றும் பல சரீரா
னோய்களுக்கும் மராந்தாகப்
பயன்படுகிறது சாம்பல். இது
தலையை அரிய குணங்களைக்
கொண்டமையால்தான் இது
சமய வழிபாட்டிலும் ஓர்
இடத்தைப் பிடித்துள்ளது.

இதியாக எமது கட்டச்
முடிவை தினை ஆ'டும் சின்ன
யங்கும் விளங்குகிறது. மனி
நா! நீ சாம்பலம் இருக்க
ருப், திரும்பவும் சாம்பலம்
போவாய்; இதை தினைவைத்
துங்கொள். தபச்சால ஆரம்
பத்தில் எமது நெற்றிதலும்
சாம்பலைத் தரித்துத் திரு
சபை வருடாவருடம் எம்கு
இதை ஞாப்பப்படுத்துகிறது.

எனவே இச் சாப்பலை
போன்ற எம்வாழ்க்கை அடையுமானால் எமது வாழ்வி நூய்க்கை தலைதுாக்கும்; ஒன்றிப்பு நஸ்ரேவளரும்; காரமுடான உலக்கீவியம் அடையிருதுவான குனச் சீவியமலை முன் புண்ணிய நிலை வளர்க்கப் பசாளையாக உதவுப்பற்றில் மனிக்னே நீசாமலாய் இருக்கிறோம். மீண்டுமாப்பலாய்ப் போவாய் என்எமது சரீர அழிவை எமக்கிழுக்கித்திருநாளில்மட்டுமலைப்போதும் நினைவுட்டி கொண்டிருப்பதால் எமாவாழ்க்கையைப் புண்ணியவழில் நடாத்த உதவுகிறது புண்ணிய வாழ்க்கை எமாவாழ்க்கையின் முடிவில் நினைவு கிரீடமான மோட்பரிசைப் பெற்றுத்தாவழியிருக்கும். இதுவே எமதபசுக்கால சிக்தனையுமாயிருப்பது

(தொடர்ச்சி 7-ம் பக்கம்)

சுவாமி தேவநேசன் சாய்வு நாற்காலியில் அமர்ந்து கொண்டார். பழுதடைந்த தன் பழையகாரைப் பழுதுபார்த் துவிட்டமகிழ்ச்சி அவர்முகத் தில் பிரதிபலித்தது. கூடாட ஏதோ உதவிசெப்து விட்ட களைப்பில் எதிரேயிருந்த நாற்காலியில் நானும் அமர்ந்து கொண்டேன். பகல் இரவுன் மு பராது அவரது முயற்சி யையும் உழைப்பையும் கண்டு என் வாலிபூள்ளுமே அதிர்ந் துபோயிற்று. இரவு 11 மணி தூக்கம் வேறு என் கண்களை இருட்டிக்கொண்டு வந்தது. ஆயினும் அவர் விடுவதாய் இல்லை. என் பெற்றேர், சோதரர், உழைப்பு போன்ற பல விடயங்களைப்பற்றியெல்லாம் வினவிக்கொண்டே போனார்.

“படார்...” என்ற சுப்தம் எம்மைத் திடுக்கிடவைத்தது. அதிர்ந்துபோய்த் திரும்பி ஞேம். சிறுவன் ரவிதான் துங்கி வாங்கிலிருந்து கீழே விடுந்து விட்டான், நாம் பேசிக்கொண்டிருந்ததில் அவனும் தூங்கப் போகாமல் விழித்துக்கொண்டிருந்தபடியால் அவனுக்கு இந்தகிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

“ரவி! நீஇன்னும் படுக்கப் போகவில்லையா?”

ரவி நித்திரைத் தூக்கத்துடன் கள்ள மில்லாத சிரிப் பொன்றை உதிர்த்தான்.

“சரி, நீபோய்ப் படு; புத்தியில்லாத பெடியனும் இருக்கிறேன்” இப்படி அவர்க்குறம் பொழுதே அந்தச் சிறுவன்மேல் அவர்க்கொண்டுள்ள தனிவாஞ்சலையை என்னுல் உணரமுடிந்தது.

“நேரமாகிவிட்டது; நாங்களும் போய் படுத்துக்கொள்ளலாம்.” சுவாமியார் தன்னுடைய அறைக்குள் சென்று கதவை மூடிக்கொண்டார்.

“அண்ணன்! திருந்தாதி அடிக்கேக்க எழுப்பிடுக்க; காலம் பூசைக்கு உதவ வேணும்.” ரவி—அந்தச் சிறுவனைப் பார்க்கும்போது, சுவாமியார் அவனைப் பற்றி என்னிடம் அறிமுகப்படுத்தி யது என் நெஞ்சில் நீங்காத இடம்பெற்று விட்டது.

“இன்னப்பையன்; வயதும் கொஞ்சம். எதையும் தானே செய்யவேண்டும் என்ற ஆசை”...

“பெஸ் பாதர்; ரவியைப் பார்த்தாலே தெரியுது.”

“மொத்தம் பத்துப் பிள்ளைகள்; இவன் எட்டாவது பிள்ளை; இவனுக்குக் கீழே இன்னும் இரண்டு குழந்தை தைகள்...”

“என் பாதர்! வளர்ந்த பிள்ளைகள் இருக்கிறார்களா?”

“மூத்தபையனுக்குப் 14 வயது இருக்கும். ஏதோ கராச்சில் வேலை பழகுறை. நாலைந்து பெண்பிள்ளைகள் வேறு இருக்கிறார்கள்.”

கடவுள் பிள்ளைச் செல்வத் தை அள்ளிக்கொடுத்துவிட்டு வறுமையையும் சேர்த்துக் கொடுத்து விட்டாரே! ஒரு தடவை ரவியின் முகத்தைப் பார்த்துக் கொள்கிறேன். அந்தச் சிறுவன் அமைதியாகத் தூங்கிறேன். அவன் சின்ன முகத்தில் அந்த உழைத்தா யின் புன்னகைமுகம் நிழலுறு வாகத் தெரிகிறது.

“இவ்வளவு வறுமைக்குள் கௌயும் புருஷனுக்கும் பெண் சாதிக்குமிடையில் எந்தவித மானகவலையோ சலசலப்போ

மருந்துக்கும் கிடையாது. பெண்சாதி எதைக் கொடுத்தாலும், சொன்னாலும் புருஷனுக்குச் சரி; புருஷன் எதை உழைத்துக் கொடுத்தாலும் பெண்சாதி க்குச் சரி தான். இரண்டுபேரும் சேர்ந்து பின்னையும் கூட்டிக்கொண்டு தான் நூயிறு பூசைக்கு வருவார்கள். வறுமையிலும் நல்ல பயபக்கியான குடும்பம்”

“பாதர், ரவிக்கு நீங்கள் ஏதாவது சம்பளம் மாதிரிக் கொடுக்கிறீர்களா?”

“நோ, நோசம்பளம்னன்ற சொல்லே எடுக்கக்கூடாது. அதிலும் விடுவதாய் இல்லை. என் பெற்றேர், சோதரர், உழைப்பு போன்ற பல விடயங்களைப்பற்றியெல்லாம் வினவிக்கொண்டே போனார்.

“படார்...” என்ற சுப்தம் எம்மைத் திடுக்கிடவைத்தது.

அதிர்ந்துபோய்த் திரும்பி ஞேம். சிறுவன் ரவிதான் துங்கி வாங்கிலிருந்து கீழே விடுந்து விட்டான், நாம் பேசிக்கொண்டிருந்ததில் அவனும் தூங்கப் போகாமல் விழித்துக்கொண்டு இருந்தபடியாக இந்தகிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

“பாவு! நீஇன்னும் படுக்கப் போகவில்லையா?”

ரவி நித்திரைத் தூக்கத்துடன் கள்ள மில்லாத சிரிப் பொன்றை உதிர்த்தான்.

“சரி, நீபோய்ப் படு; புத்தியில்லாத பெடியனும் இருக்கிறேன்” இப்படி அவர்க்குறம் பொழுதே அந்தச் சிறுவன்மேல் அவர்க்கொண்டுள்ள தனிவாஞ்சலையை என்னுல் உணரமுடிந்தது.

“நேரமாகிவிட்டது; நாங்களும் போய் படுத்துக்கொள்ளலாம்.” சுவாமியார் தன்னுடைய அறைக்குள் சென்று கதவை மூடிக்கொண்டார்.

“அண்ணன்! திருந்தாதி அடிக்கேக்க எழுப்பிடுக்க; காலம் பூசைக்கு உதவ வேணும்.” ரவி—அந்தச் சிறுவனைப் பார்க்கும்போது, சுவாமியார் அவனைப் பற்றி என்னிடம் அறிமுகப்படுத்தி யது என் நெஞ்சில் நீங்காத இடம்பெற்று விட்டது.

“இன்னப்பையன்; வயதும் கொஞ்சம். எதையும் தானே செய்யவேண்டும் என்ற ஆசை”...

“பாவு! நீஇன்னும் படுக்கப் போகவில்லையா?”

ரவி நித்திரைத் தூக்கத்துடன் கள்ள மில்லாத சிரிப் பொன்றை உதிர்த்தான்.

“சரி, நீபோய்ப் படு; புத்தியில்லாத பெடியனும் இருக்கிறேன்” இப்படி அவர்க்குறம் பொழுதே அந்தச் சிறுவன்மேல் அவர்க்கொண்டுள்ள தனிவாஞ்சலையை என்னுல் உணரமுடிந்தது.

“நேரமாகிவிட்டது; நாங்களும் போய் படுத்துக்கொள்ளலாம்.” சுவாமியார் தன்னுடைய அறைக்குள் சென்று கதவை மூடிக்கொண்டார்.

“அண்ணன்! திருந்தாதி அடிக்கேக்க எழுப்பிடுக்க; காலம் பூசைக்கு உதவ வேணும்.” ரவி—அந்தச் சிறுவனைப் பார்க்கும்போது, சுவாமியார் அவனைப் பற்றி என்னிடம் அறிமுகப்படுத்தி யது என் நெஞ்சில் நீங்காத இடம்பெற்று விட்டது.

“இன்னப்பையன்; வயதும் கொஞ்சம். எதையும் தானே செய்யவேண்டும் என்ற ஆசை”...

“பாவு! நீஇன்னும் படுக்கப் போகவில்லையா?”

ரவி நித்திரைத் தூக்கத்துடன் கள்ள மில்லாத சிரிப் பொன்றை உதிர்த்தான்.

“சரி, நீபோய்ப் படு; புத்தியில்லாத பெடியனும் இருக்கிறேன்” இப்படி அவர்க்குறம் பொழுதே அந்தச் சிறுவன்மேல் அவர்க்கொண்டுள்ள தனிவாஞ்சலையை என்னுல் உணரமுடிந்தது.

“நேரமாகிவிட்டது; நாங்களும் போய் படுத்துக்கொள்ளலாம்.” சுவாமியார் தன்னுடைய அறைக்குள் சென்று கதவை மூடிக்கொண்டார்.

“அண்ணன்! திருந்தாதி அடிக்கேக்க எழுப்பிடுக்க; காலம் பூசைக்கு உதவ வேணும்.” ரவி—அந்தச் சிறுவனைப் பார்க்கும்போது, சுவாமியார் அவனைப் பற்றி என்னிடம் அறிமுகப்படுத்தி யது என் நெஞ்சில் நீங்காத இடம்பெற்று விட்டது.

“இன்னப்பையன்; வயதும் கொஞ்சம். எதையும் தானே செய்யவேண்டும் என்ற ஆசை”...

“பாவு! நீஇன்னும் படுக்கப் போகவில்லையா?”

ரவி நித்திரைத் தூக்கத்துடன் கள்ள மில்லாத சிரிப் பொன்றை உதிர்த்தான்.

“சரி, நீபோய்ப் படு; புத்தியில்லாத பெடியனும் இருக்கிறேன்” இப்படி அவர்க்குறம் பொழுதே அந்தச் சிறுவன்மேல் அவர்க்கொண்டுள்ள தனிவாஞ்சலையை என்னுல் உணரமுடிந்தது.

“நேரமாகிவிட்டது; நாங்களும் போய் படுத்துக்கொள்ளலாம்.” சுவாமியார் தன்னுடைய அறைக்குள் சென்று கதவை மூடிக்கொண்டார்.

“அண்ணன்! திருந்தாதி அடிக்கேக்க எழுப்பிடுக்க; காலம் பூசைக்கு உதவ வேணும்.” ரவி—அந்தச் சிறுவனைப் பார்க்கும்போது, சுவாமியார் அவனைப் பற்றி என்னிடம் அறிமுகப்படுத்தி யது என் நெஞ்சில் நீங்காத இடம்பெற்று விட்டது.

“இன்னப்பையன்; வயதும் கொஞ்சம். எதையும் தானே செய்யவேண்டும் என்ற ஆசை”...

“பாவு! நீஇன்னும் படுக்கப் போகவில்லையா?”

ரவி நித்திரைத் தூக்கத்துடன் கள்ள மில்லாத சிரிப் பொன்றை உதிர்த்தான்.

“சரி, நீபோய்ப் படு; புத்தியில்லாத பெடியனும் இருக்கிறேன்” இப்படி அவர்க்குறம் பொழுதே அந்தச் சிறுவன்மேல் அவர்க்கொண்டுள்ள தனிவாஞ்சலையை என்னுல் உணரமு

குலவிளக்கு

—எஸ். இ. ஜெயராசா, நிர்க்களி

ஒரு சிறு கிராமம், அதிலோர் விடுதி, அவ்விட்டிலே ஓர்மக்கமதியான குடும்பம். அக்குடும்பத்தலைவனே நெற்றினார்ஷவு நிலத்திற் கிண்ட அல்லது பகலும் அயராதழைப்பட்டது. தெய்வ பக்தி நிறைத்தவான். அவனு பெயர் சூரைசாகன். சூரைசாகன் எனது நாமம் கொண்ட புனித சூரையப்பரின் மேல் அளவில் வட பக்கிக்கொண்டவன். எது காரிபத்திற்கும் அவன் சூரையப்பரின் மூலம் தான் இறைமக்கள் யேசுவை இறைஞ்சி வான். அவனு மனைவி அவனும் மாவும் சாடிக் கேற்ற முடிபோல் அவனுடைய குணங்கள் அத்தனையும் கொண்டிருந்தாள். இத்தமிழ்பதிகளுக்கு மரியதாள் எனும் ஒரு புகலவுறும், மரியகொரட்டி எனும் ஒரு புகலவுறியும் இருங்கார்கள். இவ்விதுவரும் தம் பெற்றேர்க்கு “அவனையும் பிதாவும் முனையிறி தெய்வம்” என்ற கூற்றுக்கணவங்கள் அவர்களுக்கு அமைந்துதான். அவர்களுக்குத் தெய்யவேண்டிய சங்கை செய்தும் கைமும் சதையும் போல இரத்தப்பாசத் துடன் ஒன்றித்து வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

குசைதாசனும் அண்மமாவுட தங்கள் மக்களை மாணிக்கும் போல் பாதுகாத்து உளர்த்து வந்தார்கள். மரியுதாசம், மரியுதாசம் எங்கு சென்றாலும் இருவரும் ஒன்றைத்தான் செல்வார்கள், இருவரும் தங்கள் குக்கிராமத்திலே உள்ள அரசினர் பாடசாலையிலே கல்வி பயின்று வந்தார்கள். இவ்விருவரும் தங்கள் வகுப்புத்தனிலே மிகவும் திறமைசாலைகளாகத் திடும்பதுடன் தங்கள் குடும்ப நிலை

பை உணர்ந்து மகிழ் கவனத் தடன் கல்வி பயின்றார்கள். இவ்வண்ணமாகக் கல்வி பயின்று மரியதாஸ் ஒரே முறையிலேயே ஜெட்டத்திறமைக் கித்திகளுடன் ஜி.சி.ஏ.பரீட் கையில் தெரினான். துண்பம் படிக்கவர்களைக் கடவுள் சேற்றுக்கூர். அந்த ஏழைச்செலவன் மரியதாஸ் தக கடமை யை நிறைவேற்ற இறைமகன் யேசு அவனுக்குக் கருணை கர்ந்தார். மரியதாசும் வாலி பப்பருவம் அடைக்கதான். மரியதொட்டியும் பதினாறு வயது சிரம்பிய தீளம் மங்கை. பரீட்கையில் தேரி சாரணை களின் பின்னர் மரியதாசுக்கு ஒரு கட்டுத்தாபன ததில் வேலை கைடத்தது. மாத வேதனம் சூபா 200 மட்டுமே. குலசதாசனின் குடும்பத்தை இறைவன் ஆர்வங்கித்தார். இவ்வண்ணமே மரியதாஸ் பணிபுரிது வருகையில் அவனுடைப் பிறவுத்தீரனையும், ஆற்றலையும், முயற்சியையும், ஒடுக்கத்தையும் கண்ணுற்ற எடுத்ததாபன மேலதிகாரிகள் அவனை அந்தத்தறையில் விசை பயிற்சிபொறுவத்தோடு ஜேர்மனிக்கேசத்துக்கு அதுப்புவதற்குத் தீர்மானித்தார்கள். இதை மரியதாஸ் தனது பெற்றேருக்குக் கூறி அன். அவனுடைய பெற்றேரும் அதற்குச் சம்மதிக்கார்ப்பன் கரிக்க கிள்கி

பிலே மரியதாகும் புறப்பட்டான். குலசுதாசன் குடியிப் பத்தினர் மரியதாகுச் வழி அனுப்பிவைப்பதற்காக கட்டு நாயக்கா விமான நிலையம் செல்றனர். குறித்த ரேத் திலே விமானமும் புறப்பட்டது. மரியதாஸ் எல்லோருக்கும் கைக்கப்பித் துகமடிட்டு விட்டுப் பயணமானான். குலசுதாசன் ஆனநதக் கண்ணீர் சொரித்தான். மரியதாசின் அள்புத்தங்கை மரியகெட்டடிடி ஸ்ரூதும் ஓரு பிரிகும்போவு ஒன்றாக வாழ்த் தன் அக்கட அண்ணனீச் சிலாலம் பிரியதிருக்க வேண்டுமே என்ற எண்ணீரி எண்ணித் துக்கப்பட்டாள்.

அங்கு கிமான நிலையத்தில்
அங்குள்ள பரிந்திக்கூட அதிகாரி ஒருவர் மரியதாசை வழவேற்ற அமைத்துச் சென்றார். மரியதாஸ் அங்கு தலைபபிற்கிணையத் தொடர்வகினுணவருடங்கள் சில உருவாடையினா. வறுமைக் கடவிலேத்ததளித்த சூசைதான் குடியீடுபத்திற்கு கடவுள் படிப்படியாகப் புத்துயிரளி ததாராகுசைதாசக்கு விவசாயத்தில் பெரும் ஆதாயம் கிடைத்தது அதுமட்டுமல்லாமல் மரியதாகின் நங்கை மரியகொட்டியும் பரிட்சையில் தேறி சிவைவருடங்களின்பின்னர் அயற்கிரமத்திலே உள்ள பாடசாலை ஒன்றில் மாணவ ஆசிரியையாக நிபமிக்கப்பட்டாள் சூசைதாகின் குடும்பத்துக்கு புதுவாழ்வு பிறந்தது. குடும்பம் மலர்ந்தது. கல்வியறவற்ற பாட்டாளியான சூசைதாகின் குடும்பத்துக்கு மரியதாஸ் ஜேர்மனி சென்ற

പ്രസിദ്ധ
മത്തപ്പോട്

பொருத்தமானதைத் தெரியுங்கள் :

- (1) மச்சத்தின் வரிந்தில் இருந்தவர்—மோசேஸ்.
 - (2) கிங்க்குகையில் விடப் பட்டவர்—நோவா.
 - (3) காந்தினுல் போஷ்க கப்பட்டவர்—யோனஸ்.
 - (4) பொறுமைக் குடுப்பெயர்போனவர்—சாம்சண்.
 - (5) நீரிலிருக்கு காப்பாற்றப்பட்டவர்—தானியேன்.
 - (6) மிகுந்த பலசாலியாகத் திடழ்த்தவர்—ஶலியாஸ்.
 - (7) சலப்பிரளயத்தில் காட்டப்பாற்றப்பட்டவர்—யோசேப்.
 - (8) மன்னன் கிரசை வெட்டியவன்—லோத்துக்கையி.
 - (9) அடிமையாக விற்கட்டப்பட்டவர்—யோபு.

(10) உப்புச் சிலைங்க மாற்றம் யவள்—இழுத.

பாருங்கள் :

விளக்கங்கள் திட்டமிருந்தால் அவன் மகன் மரியகொரட்டி மரியகொரட்டியோ குழங்கை உள்ளாம் படைத்தவன். எனதே யும் தாங்கும் இதயமுள்ளவன். அவன் தனது கடமையை சிறப்பாகச் செய்து வங்கதான். இவ்வண்ணமாக வருடங்கள் பல உருண்டோடினா மரியகொரட்டி ஆசிரியகலா சாலைப் பிரவேசப் பரிட்டை எடுத்து அதிலும் தேறி பயிற்சிக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டான். புத்தாண்டிலே சூசைதாஸ்தால் தமது மகள் மரியகொரட்டியை கோப்பாம் மகளிர் ஆசிரியகலா சாலைக்குக் கொண்டிசென்று விட்டுவிட்டு விடு திரும்பினார். அன்ற முதல் சூசைதாசனும் அவர்மனைவி அனுனம்மாவும் தனிமையாகவே வாழ்ந்தார்கள். மரியகொரட்டி முன்றுமாதங்களின் பின்னர் முதலாமபருவ விடுமுறைக்கு பள்ளவண்டியில் தன்னுநர்க்கு வங்கதான். அவனே பள்ளவண்டி விபத்துக்குள்ளானது. மரியகொரட்டி ஸ்தலத்திலேயே மரணமானான். ஐயோ! பாவம்..... பருவ விடுமுறைக்கு பெற்றவர்களுடன் மதிழ் விடுவங்கமங்கை மரியகொரட்டிக்கு விதி சதிசெய்துவிட்டது.

அன்புப் புதல்வி மரியகொடு
ரட்டியின் வரவை ஆவலோடு
ஏதிர்பார்த்திருந்த பெற்றேர்
கள் எமாற்றம் கை டாஞ்சனார்.
என்ன செய்வது! ரோஜா
மலர்போல் மலர்ந்த குடுப்பத்
தில் துண்பம் புதுந்தது, மரிய
கொரட்டியின் மரணச்செய்தில்
யை சூசைதாள் தனது மகன்
மரியதாசுக்கு அறிவிக்க
வில்லை. சூசைதாசுனே தன
தருமைமகள் மரியகொட்டியின் பிரிவை வினைத்துநினைத்து
ஏங்கி ஏங்கி ஊழுறங்கமற்றன,
அன்னம்மாவும் அதே பாடு
தாள். இவ்வண்ணமாக மாதங்கள்
கள் சில கழித்தன. அதே
ஆண்டிலே மரியதாசும் தனது
பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டு
விமானம்பூலம் நாடு திரும்பி
ஏன். விமான திலையத்திலே
அவனுடைய கூட்டுத்தாபன
அதிகாரிகள் சிலர் அவனை வர
வேற்றார்கள். மரியதாசே ரா
ஷ்டிர கன்ஸ புதங்கோர்த்தீனா

யும் அருமைத்தன்மை மரிய
வொரட்டியையும் காலைமை
பால் சங்கேகமலைத்தான்,
நாடு திரும்பிய அவன் மனத்
கிலே எழுந்தமகிழ்ச்சி மேலீட்
தின் மத்தியிலே விமானநிலை
யத்தில் பெற்றே ரூர்க்கௌக்
காலைமை அவன் உள்ளத்தில்
கிள்க்கனையைக் களாறிவிட்டது.

கூட்டுத்தாபன அத்தாம
களால் கூட்டுப்பெற்ற விருந்து
பசரணை முடித்ததும் மரிய
தான் வீடு நோக்கிப்புறங்பட்ட
உண். ஐயோ! பாவும்!!
உவகை பெருந்திய சவன்
முகம் சோகமயமாக மாறப்
போகின்றது. மரியதான் தன்
தங்கைக்கு இப்படி கடக்கு
மென்று கனவிலும் நினைத்தின்
குப்பானு? இப்படியே மரிய
தான் வீட்டை அடைந்தான்.
வீட்டின் முன்புறத்தில் யாரை
யும் காலைமலை சுஞ்சிதெழுடாக
தவணைய வீட்டுடை ஜூன் ஸ்டால்
குமுடாக்காஸ் என்று அழைக்கப்படும்

அன்புள்ள தழிபி-தங்கையரே வணக்கம்!

பாலகனே! நீ வறுமையால் வாடுகிறோயா? வறுமை உன்னை வாட்டி வதைக்கிறதா? தாங்கமுடியா வறுமையால் தவிக்கிறோயா? கலங்காதே. ஏழ்மை தாழ்த்தி விடும் என்று ஏங்காதே. வறுமை உன்னை வெறுமையாக்கிவிடாது.

வறுமைதான் நல்வாழ்வின் வழிகாட்டி. உயர்வு என்னும் மஹையின் உச்சீக்கு உள்ளை அழைத்துச் செல்லும் உன்ன தமான ஏணி வறுமைதான்.

உண்மை, அன்பு என்பன வறுமையின் இடையில் தான் உத்தகும். உன்னத இலட்சியங்கள் வறுமையின் உதரத்திலேதான் உற்பவிக்கும். சீந்தனையின் பிறப்பிடம் வறுமைதான். ஏழைகளின் இதயந்தான் இரக்கத்தின் இருப்பிடம். இந்த உலகின் உத்தமர்களும், பெரியோர்களும், அறிஞர்களுங்கூட ஏழைகளின் மக்களாகவே பிறந்தார்கள். வறுமையின் மடியில்தான் வளர்ந்தார்கள்.

இப்புவலகீன் இரட்சகராகிய யேசுபெருமான் வறுமைக் குழிசையிலேதான் அவதரித்தார் என்பதை மறக்காதே.

— അഞ്ച് തു

ପାତ୍ର ପାତ୍ର !

வாக்கை வாணன்

என்னுள்ளே ஒருமிருகம்
 இருங்கு இடப்பக்கம்
 தண்ணிட்டப்படி என்னைத்
 தலையாட்ட செய்யுத்தடா !
 புணிபோற் பதுங்கி
 புலிபோலவப் பாய்ந்து
 ஆணிபோல் வெறிகொண்டு
 ஆமைபோல் அடங்குத்தடா
 நாரிப் புத்தியோடு
 நாய்க்குணமும் கேர்ந்துதம்
 விருப்பத்திற் கேற்பள்ளை
 விளையாடி வெல்லுத்தடா !
 என்னுள்ளே ஓர்தெய்வம்
 இருங்கு வலப்பக்கம் (கு
 'உண்ணித்தான்' என்றெனக்
 ஓர்குரல் கொடுக்குத்தடா !
 கனவு கண்டஞ்சி
 கண்விழிக்கும் மனிதன்
 போல்
 தினமும் நான் இங்கத்
 தெய்வத்தின் குரல்கேட்டு

நல்ல ஒருவழியில்
நடக்கக் காலனடுத்தால்
கொல்லும் விலங்குணர்வு
குறக்கேவந்து பரயுத்தார்
தெய்வம்பாதி; மிருகம்பாதி
சேர்ந்த ஒருப்படைப்பு
கவயங்தன் னில் உண்டுத்தார்

அஞ்சலி செய்தான். சேமல்
காலையில் அவன் சிற்றிப் பண
ணீர்த்திவலைகள் தங்கை மரிய
வோட்டியின் கல்வறையைக்
பழுதியது. இப்படியே சில
நாட்கள் எழிக்கன. மரியதா
சின் கண்பார்கள் நாளும்பொழு
தும் அவனைத் தேமறினார்கள்.
விலமாதங்களின் பின்னர் மரிய
தாகக்கு அவனுடைய கூட
உத தாபன த்திலே பதவி
யார்க்கி கிடைத்தது. யாவ
ரும் புத்தயிர் பெற்றனர்.
அடுத்த ஆண்டிலே மரியதாக
குத்திருமணம் நடைபெற்றது.
(யாவும் குறிப்பு)

மழிபாட்டுன் நாள்காட்டி

1970 — பங்குனி மாதம்

இறுதி தபசகால	3-ம் ஞாயிறு	[ஊ]
ஒருங்கள்	தினப்பூசை	[ஊ]
சவ்வாய்	"	[ஊ]
ஒதன்	"	[ஊ]
வியாழன்	"	[ஊ]
வெள்ளி	"	[ஊ]
சனி	"	[ஊ]

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

தவ வரம்பு

தவம் இன்று அவசியமற்றதாகப் போய்விட்டதா? ரூச்சபையின் கற்பனைப்படி தற்போது உபவாசநாட்கள் வருடத்தில் இரண்டேயிரண்டு நோன். மாமிசத்தினர்ப்பு இருக்கிறதோ இல்லயோ என்னும் நிலையில் உள்ளது. மற்றப்படி எந்தவிதமான தவமும் கட்டாயக் கடஞக விதிக்கப்படவுமில்லை. இவற்றைக் கவுக்கும் காக தொங்கவிடப்படும் சவரோவியங்கள் அல்ல இந்தப்படங்கள். இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் கிறிஸ்துபெருமான உலகோரின் இருக்கின்றன.

இருக்கட்டிடத்தை அல்லது மாளிகையை அலங்கிப்பதற்காக தொங்கவிடப்படும் சவரோவியங்கள் அல்ல இந்தப்படங்கள். இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் கிறிஸ்துபெருமான உலகோரின் இருக்கின்றன.

புங்குடுதீவுப் பங்குக்குரவான வண. ஜே. ஸ்பம்பதி சவாமியாரின் தந்தையார் இம்மாதம் 21 ம் தேதி சனிக்கிழமை பிரான்ஸ் தேசத்தில் காலமாயினார். இவாது ஆன்ம சாந்திக்காக வேண்டிக்கொள்ளுமாறு சவாமியவர்கள் எல்லோரையும் தயவாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றார்.

இன்று ஒவ்வொரு கத்தோ வாவக்கறையால் மூடப்பட்ட மோட்ச பாரடத்தை மீண்டும் திறக்க தமிழையே பலியாகத் தந்த தியாகநிக் ம் சுகையை சித்திரிப்பதுடன் நாமும் அத்தப்பாதையில் மனோபாவனையாகச் செல்லவேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டிருக்கும் நினைவுத்தம் பங்கள் இவைன்.

— சாமுவேல் பேணிக்கும் —

கலத்தில் சிலுவைப்பாதை ஆம்பிக்கப்பட்டது என்பதை உறுதியாகச் சொல்லாம். பேசுபெருமானுக்கு மரணத் தீர்வைப்பிப்பட்டு விட்டது என்ற செய்தியை அவரின் பிரியான்னைப் போர்த்து அறிந்தும் ஓடோடிவாட்டு கண்ணிமியா ஞக்குத் தெரிவித்தார். தன் தேவபுதல்வனை பலிப்பொருளாகத் தியாகம் பண்ணவேண்டியதோர் எலம் வரும் என எதிர்பார்த்திருந்த அப்புனிஷதயும் அத்தருணம் அண்மிவிட்டது என்பதை உணர்த்தவாக மூப்பதுவருட காலம் மிக்கபரிவோடு வளர்த்த தன்பிரியமகளுக்கு இறுதித்துயர்களில் பங்குகளை வேண்டி அந்தோனியா கோட்டையண்ணட தீவிரித்துக் கொண்டிருப்பார்.

கிறிஸ்துவின் போதனை சாதனைகளால் கவுப்பட்டு அவரின் பாதசேவை செய்வதையே தம் இலட்சியமாகக் கொண்டிருந்தமார்த்தா, மதவேனால் முதலிய சில நஷ்கையரும் அவரையும் அருளப்பரையும் பின்தொடர்த்திருப்பர். கிறிஸ்துவின் தோளிலே சிலுவையைச் சமத்தி அவரை கல்வாரி மேட்டுக்கு செல்லும் பாதையில் இழுத்துக் கொண்டு கொண்டுக்கொண்டு என்பதையறிது கிறிஸ்துவை இறுதிமுறையாக நேர்முகமாக மரியாள் தரிசிக்கட்டும் என்றெண்ணிய அருளப்பர் குறுக்குப்பாதைகளினாடாக மரியாளை கொண்டு சென்று சந்திக்கவைத்திருக்கலாம். அவ்விடத்திலிருந்து அடக்கம்வரை மரியாளானும் மற்றையோரும் திருமிட்டப் பரைத்தொடர்ந்து சென்றனர். அவரின் வியாகுலத்தில் பங்குகொண்டனர்.

எனவே சிலுவைப்பாதைப் பக்கி இற்றைக்குச் சுமார் 1933 வருடங்களுக்கு முன்னர்

காவலனுக்கு கதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் அனுப்பவேண்டிய விலாசம்:

ஆசியர், 'காவலன்', மேற்கொண்டு இல்லை, த.பெ.எண் 2, யாழ்ப்பாணம்.

தொடக்கப்பட்டது என்றால் அதில் தவறில்லையல்லவா? கிறிஸ்துபரைக்கு சென்ற பரலோகம் சென்ற பின்னால் அவரின் அடியார்கள் கிறிஸ்துவின் திருப்பாடுகளைத் தியானித்து, திருப்பாடுகளின் பிரதான நிகழ்ச்சிகள் கடைபெற்ற இடங்களைத் தரிசித்து, பிரார்த்திக்கும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டன ரென்று பாரம்பரியங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

பின்னர் புறஜாதியினரும் கிறிஸ்துவத்தின் எதிர்களும் பல படையெழுக்கிகளைப் பல்லிக்கின்து மேற்கொண்டு திருப்பாடுகளின் புனித தலங்களின் முக்கியத்துவத்தை சிதைக்கும் முயற்சித்தனர். சிலுவையுத்தங்கள் இவர்களது முயற்சிகட்டு எதிரிடையாக அமைக்கப்பட்டு கொடர்ச்சி 5-ம் பக்கம்)

சிலுவையின் பாதை

இன்று ஒவ்வொரு கத்தோ வாவக்கறையால் மூடப்பட்ட மோட்ச பாரடத்தை மீண்டும் திறக்க தமிழையே பலியாகத் தந்த தியாகநிக் ம் சுகையை சித்திரிப்பதுடன் நாமும் அத்தப்பாதையில் மனோபாவனையாகச் செல்லவேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டிருக்கும் நினைவுத்தம் பங்கள் இவைன்.

இருக்கட்டிடத்தை அல்லது மாளிகையை அலங்கிப்பதற்காக தொங்கவிடப்படும் சவரோவியங்கள் அல்ல இந்தப்படங்கள். இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் கிறிஸ்துபெருமான உலகோரின் இருக்கின்றன.

சிலுவைப்பாதை எவ்விதம் தொடக்கப்பட்டது? அதன் தொடக்க காலம் எது என்ற கிளைகள் இவ்வரிய தவழுயற்கொண்டிருந்தமார்த்தா, மதவேனால் முதலிய சிலுவையைச் சமத்தி அவர்களுக்கு மிடத்து இங்காலத்தில் எவ்விதம் நூயிற்றுக்கு முழுமை குறைவானவரின் தலை மையில் சிலுவைப்பாதை முயற்சியை அனுசரித்துவருகிறோம் அவ்விதமே தேவதிலையே அக்கட்டும் என்றெண்ணியை அவர்களுக்கு மிகவும் சுலபமாகி, வெறும் சடங்காசாரமாக, அர்த்தமற்றதாக ஆகிவிட்டன என்பதால்தான். அவற்றுக்குப்பதிலீவாக வேறு தவக்கிருதியங்களை வற்புறுத்தியிருக்கலாம். ஆனால், தீருச்சபையின் இன்றைய போக்குக்கு அது விரோதமானது. இது பொதுநிலையினரின் காலம். பொதுநிலையினர் வளர்ச்சியடைந்த கிறிஸ்துவர் என உணர்ந்து தத்தமக்குரிய தவழுயற்கையைத் தாமே தேர்ந்தெடுத்து அனுசரிக்கும் பொறுப்பைத் தீருச்சபை அவற்றை ஏதுக்கூடிய தென்றும் கருதுவது தவறு. தீருச்சபை அக்கற்பனை களை நீக்கியது அவை கஷ்டமாய்ப் போய்விட்டன கொள்ளுகின்றார்.

நீசன் நான் விடிந்தது புதுநாள் வழமைபோல் அன்று ஓளியின் மலர்ச்சியில் உயிர்தான் எங்கே? மலர்கள், நறுமணம், தென்றல், இன்னிசைகளர்ச்சியை ஊட்ட மறந்தன; ஏதோ உணர்ச்சியை வாட்ட உறக்கம் தெளிந்தேன் சிரிப்பிலே தங்கம் சிங்கும் குழந்தை தவழும் மணியில் தங்கும் மகிழ்வு நெஞ்சிற புகுந்து நின்த மறுத்தது. தோற்றின யாவும் துபரம் உரைத்தன. எழுந்தேன்; இருந்தேன்; நடந்தேன்; அன்றும் சங்கிலித் தொடர்போல் முடிந்தன கடன்கள். துயரச் சலனமோ அலையாய்த் தொடர்ந்தது. ஏனோ? ஒருக்கில் என்ன வதைத்து மனமும் கண்களும் இருண்டன மைபோல் மரணம், மரணமா? ஆமாம் மரணந்தான் நினைவில் மரணமே கிழ லாடியது இந்த எப்படி வந்ததோ?

“இன்று சீ இறந்தால்” எங்கோ ஒருக்குரல் நெஞ்சைத் தொட்டது; நெஞ்பாய்ச் சுட்டது ஏக்கம், அழுகரல், தவிப்பு, கண்ணீர் வாழ்வு, பிரிவு, உறவு, முடிவு என்னத் தொலையா என்னக் கடல்கள் நினைவிற் பொங்கி நின்று குழறின் உள்ப்பகை வென்ற உரங்கொள் வீரன் மரணத்தை மாணிக்க மாலையாய் ஏற்பாள்; அன்பில் விளைந்த அறத்தின் நெஞ்சம் துள்பச் சாவைத் துருப்பாய் மதிக்கும். மாசந்ற குழந்தைக்கு மரணப் புயமேன்?

தவம் கிறிஸ்துவ வாழ்வில் அத்தியாவசையென்பதைப் புதிய ஏற்பாடும் அப்போஸ்தலர் வரலாறும் உள்ளங்கை நெல்லிக்களையெனத் தெளிவாக உணர்த்த துக்கின்றன. கிறிஸ்துநாதர் நாற்பதுநாள் கடுந்தவம் புரிந்தார் என்பதும், தாம் பாலோகத்துக்கு எடுக்கப்பட்டபின் தமது சீடர் தவம் செய்வர் என்று அவர் கூறியதும், அவரது ஏனைய உப்பேசங்களும் தவத்தை வலியுறுத்துகின்றன. கிறிஸ்துநாதரின் பாடுகளில் அவரது சீடரும் பங்குகொள்ள வேண்டியவர்கள்

என்பதை அப்போஸ்தலர் மீண்டும் பலமுறை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். பழைய ஏற்பாட்டுக் காலம் நொட்டுக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவேற்கும் தவம் இன்று அர்த்தமற்றுப் போய்விடவுமில்லை. உலகமானது இன் பத்தில் முழுகிச் சொகுசாக வாழ என்னும் இக் காலத்தில் இது முன்னையை விடக்கூடிய முக்கியத் துவமுடையதாய் இருக்கின்றது.

யாழ், “ஜேயம்”